

[Pürschel.]

hvis fulde saglige Kvalifikation der ingen Tvivl kan være, og om hvis Rettrygghed der heller ingen Tvivl kan være. Og navnlig maa det jo meget nødtigt blive saaledes, at man spørger, om ikke en politisk Overbevisning hos den paagældende har været medvirkende til, at han ved en bestemt Lejlighed er blevet den foretrukne, thi det Tjenersind, der paa denne Maade ytrer sig hos de paagældende overfor den herskende politiske Anskuelse, er et Tjenersind af den Art, at det er alvorligt diskvalificerende til disse Embeder, der her er Tale om. Jeg nærer ingen Tvivl om, at den højtærede Minister vil kunne give disse Principper sin fulde Tilslutning, og det er da mit Haab, at den højtærede Ministers Administration aldrig i Fremtiden vil kunne give Anledning til en begrundet Mistanke om, at Principperne ikke strikte er fulgt.

A. M. Hansen: Da mit Partis Ordfører ikke kan være til Stede i Dag, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag. Jeg skal under Hensyn til, at Lovforslaget var til Behandling i forrige Samling, ikke gaa i Enkeltheder, men indskrænke mig til at udtale Haabet om, at det maa lykkes at faa denne betydningsfulde Reform gennemført i indeværende Rigsdagssamling, og hertil skal jeg tilsiige mit Partis velvillige Medvirkning.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa takke det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch for den Tilslutning, han har givet Lovforslaget i sin Helhed. Den sproglige Ændring, som det ærede Medlem paapegede, kan jo let foretages i Udvalget. Jeg haaber, at vi skal kunne gennemføre det i Enighed i Udvalget, saaledes at Lovforslaget kan faa en god Form.

Til det ærede Medlem Hr. Vagn Bro maa jeg sige, at naar det ærede Medlem er ked af, at der stadig er et Forslag til Ændring af Retsplejen til Behandling her, saa er det jo egentlig det ærede Medlems og hans Partifællers Skyld, fordi de ikke har kunnet beslutte sig til at tage det Forslag, jeg har forelagt, som Helhed, men har tvunget mig til at nøjes med noget mindre, saaledes at jeg maa komme igen med Resten. Nogen Overenskomst om, at jeg ikke skulde gøre dette, har saa lidt fundet Sted, at jeg udtrykkelig ved Afslutningen af Forhandlingerne i Landstinget i Fjor sagde, at jeg kom igen med den Del, der ikke var vedtaget. Men jeg maa i øvrigt være meget tilfreds med den Maade, hvorpaa det ærede

Medlem Hr. Vagn Bro omtalte Forslaget. Det ærede Medlem erklærede, at han havde positiv Sympati for Domsmand, og at det interesserede ham stærkt at faa Nævnningernes Deltagelse i Strafudmaalingen gennemført, og det er jo to Hovedpunkter i Lovforslaget. Jeg haaber derfor, at i hvert Fald disse Ting skal blive gennemført i denne Rigsdagssamling. Det vil jo bringe os meget videre frem.

Det ærede Medlem var imod en Deling af Højesteret. Delingen af Højesteret er et Spørgsmaal, som har ikke ringe finansiell Betydning.

Om den offentlige Votering maa jeg sige, at Ønsket herom breder sig mere og mere mellem Jurister, og man kan i Norge og i Sverige slet ikke forstaa, at man her i Landet ikke vil have den offentlige Votering, som de dér er saa tilfredse med. Jeg haaber derfor ogsaa, den skal trænge igennem her. Da Arbejdet i Fjor var bragt saa langt frem ved et meget dygtigt Arbejde i Udvalget, og da det ærede Medlem Hr. Vagn Bro, der talte paa Venstres Vegne, har vist saa megen Sympati for vigtige Dele af Lovforslaget, haaber jeg, disse kan blive gennemført, saa meget mere som ogsaa det ærede Medlem Hr. Pürschel viste sig ret imødekommende.

Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at han egentlig ikke mente, at de vide Strafferammer i den nye Straffelov var en Motivering for, at vi skulde have Domsmand, idet Dommerne fandt sig godt til Rette inden for disse vide Strafferammer, saa maa jeg dog sige, at det er jo Meningen med disse vide Strafferammer, at der skal være Plads for et rent menneskeligt Skøn, og det tror jeg, at Lægmanden, som mange Gange bedre forstaaer de sigtede og Aarsagerne til de Handlinger, de har begaaet, bedre kan udøve end de retsuddannede Dommere.

Med Hensyn til Børns Afhøring kan jeg sige, at det kunde jo være meget rigtigt at faa en Bestemmelse ind i dette Forslag om særlige Foranstaltninger ved Afhøring af Børn. Det er en human Bestræbelse, som jeg ikke kan andet end støtte.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel fremsatte derefter nogle Bemærkninger, som i høj Grad forbavtede mig. Jeg har haft den tillidsfulde Forestilling, at ligesom jeg selv personlig ved mig fri for at have taget andet end strengt saglige Hensyn ved Udnævnelse af Dommere eller Politimestre, har jeg heller ikke troet, der var nogen, der mistænkte mig for andet. At der skulde være for hurtigt Avancement for Justits-